

سه شنبه 21 بهمن 1393 - 08:26

جان کری بلوف می زند آمریکا به میز مذاکره نیاز دارد

ساعتی پس از انتشار بیانات روز یکشنبه رهبر معظم انقلاب و ابراز مخالفت قاطع و صریح ایشان با طرح توافق دو مرحله‌ای، جان کری وزیر خارجه آمریکا که نقشه از پیش طراحی شده علیه برنامه هسته‌ای ایران را نقش بر آب می‌دید، در مصاحبه‌ای شتابزده با شبکه NBC گفت «اگر در مذاکرات هسته‌ای با ایران تا اواخر ماه مارس- اوایل فروردین ماه- توافق کلی حاصل نشود، این مذاکرات ادامه نخواهد یافت»!

رهبر انقلاب دست وا شنگتن را بست

جان کری بلوف می زند آمریکا به میز مذاکره نیاز دارد

ساعتی پس از انتشار بیانات روز یکشنبه رهبر معظم انقلاب و ابراز مخالفت قاطع و صریح ایشان با طرح توافق دو مرحله‌ای، جان کری وزیر خارجه آمریکا که نقشه از پیش طراحی شده علیه برنامه هسته‌ای ایران را نقش بر آب می‌دید، در مصاحبه‌ای شتابزده با شبکه NBC گفت «اگر در مذاکرات هسته‌ای با ایران تا اواخر ماه مارس- اوایل فروردین ماه- توافق کلی حاصل نشود، این مذاکرات ادامه نخواهد یافت»!

تهدید جان کری به ترک میز مذاکرات در حالی است که ادامه مذاکرات تنها گزینه پیش روی آمریکاست و برخلاف اظهارات چند روز پیش دیوید کوهن که دست‌های ایران در مذاکرات را «بسته» اعلام کرده بود، اکنون آمریکاست که با بیانات اخیر رهبر معظم انقلاب و نفی طرح توافق دو مرحله‌ای، دست‌های خود را بسته می‌بیند.

گفتنی است از چند هفته قبل آمریکایی‌ها طرح توافق دو مرحله‌ای را برای مذاکرات پیش‌روی پیشنهاد کردند. مطابق این طرح، توافق اولیه روی کلیات صورت می‌پذیرد (سیاسی) و بحث و توافق درباره جزئیات به مرحله بعد موکول می‌شود. این پیشنهاد دقیقاً همان کلاه گشادی است که متأسفانه در توافقنامه ژنو با کم‌دقتی تیم مذاکره کننده هسته‌ای برای فعالیت هسته‌ای کشورمان تدارک دیده و به اجرا درآورده بودند.

چالش 11 ساله بر سر کلیات نیست!

توضیح آن که چالش 11 ساله هسته‌ای بر سر کلیات نیست چرا که کلیات مسئله نظیر حق غنی‌سازی، حق برخورداری از انرژی صلح‌آمیز هسته‌ای، حق تحقیق و توسعه R&D- حق تولید میله‌ها و صفحات سوخت برای راکتورها و... تماماً و بدون کم و کاست برای همه کشورهای عضو معاهده NPT و از جمله جمهوری اسلامی ایران تثبیت شده و به رسمیت شناخته شده است و آنچه بهانه چالش بیش از 11 سال گذشته بوده و هست «جزئیات» برخورداری از این حقوق است که آمریکا و متحدانش به بهانه پیشگیری از انحراف در فعالیت هسته‌ای ایران -DIVERSION- به سوی تولید سلاح، در تحقق آن کارشکنی کرده و می‌کنند. بنابراین توافق روی کلیات یعنی توافق روی آنچه درباره آن اختلافی نبوده و نیست و این توافق غیر از کش دادن چالش و تمدید مذاکرات هیچ مفهوم دیگری نداشته و نخواهد داشت.

توافق دو مرحله‌ای؛ تکرار دام ژنو

از سوی دیگر، توافق روی کلیات در حالی که بحث و گفت‌وگو درباره جزئیات به مرحله بعدی موکول شده است، دست تیم مذاکره کننده کشورمان را در مرحله دوم خواهد بست، چرا که با توافق روی کلیات چارچوبی به تصویب می‌رسد که مذاکرات بعدی الزاماً بایستی در محدوده آن صورت پذیرفته و به نتیجه برسد. یعنی دقیقاً همان توطئه‌ای که در توافقنامه 3 آذرماه 92 (24 نوامبر 2013) به جمهوری اسلامی ایران تحمیل شد. در توافقنامه یاد شده 3 گام پیش‌بینی شده بود که گام اول آن بر کلیات حق غنی‌سازی، حق تحقیق و توسعه، حق برخورداری از فعالیت صلح‌آمیز هسته‌ای و... کشورمان تاکید شده بود-یعنی همان کلیات- ولی چگونگی برخورداری از این حقوق به گام‌های بعدی موکول شده بود. درصد غنی‌سازی؟ میزان غنی‌سازی؟ تعداد سانتریفیوژها؟ محل غنی‌سازی؟ بررسی نیاز ایران به غنی‌سازی؟ چگونگی بهره‌گیری از راکتور آب سنگین اراک؟ چگونگی برخورداری از حق تحقیق و توسعه؟ مواردی بود که بحث و گفت‌وگو درباره آن را در توافق ژنو پذیرفته بودیم ولی در مذاکرات بعدی گام‌های دوم و سوم، طرف مقابل، از این حقوق تعریف‌های دیگری ارائه می‌کرد و با استناد به توافقنامه ژنو از ایران می‌خواست که به تمامی آنها تن بدهد. دقیقاً به همین علت بوده و هست که مقامات آمریکایی از

جمله اوباما، بارها از توافق ژنو با عنوان توافقنامه‌ای که پیشرفت هسته‌ای ایران را متوقف ساخته، یاد کرده و به آن بالیده است.

رهبر معظم انقلاب با اعلام موضع قاطع و صریح خود در مخالفت با طرح توافق دو مرحله‌ای، دقیقاً به پاشنه آشیل آمریکا شلیک کرده و با درایت همیشگی خود توطئه حریف را خنثی نموده است. مخالفت ایشان با توافق دو مرحله‌ای و تأکید بر اینکه توافق باید «روشن، واضح و غیرقابل تفسیر و تاویل» باشد دست‌های آمریکا را برای زیاده‌خواهی بسته است. آمریکا جرأت ترک میز مذاکره را ندارد

ترک میز مذاکره از سوی آمریکا به معنای شکست مذاکرات است و اولین نتیجه آن، لغو توافق ژنو خواهد بود. یعنی توافقنامه‌ای که مقامات آمریکایی بارها از آن با عنوان بزرگترین دستاورد خود در مذاکرات هسته‌ای با ایران، یاد کرده و می‌کنند. همین دیروز باراک اوباما در مصاحبه مفصل با پایگاه خبری «ووکس» با افتخار و مباهات اعلام کرد که در طول 11 سال مذاکرات هسته‌ای، ایران برای اولین بار «امتیازات واقعی» داده است و پیشرفت برنامه هسته‌ای این کشور متوقف شده است (قابل توجه عزیزان مذاکره‌کننده و رئیس‌جمهور محترم که از توافقنامه ژنو با عنوان تسلیم جهان در مقابل خواست ایران یاد می‌کردند)!

لغو توافقنامه ژنو که نتیجه طبیعی ترک میز مذاکره از جانب آمریکاست، یعنی دود شدن و به هوا رفتن - به قول اوباما- بزرگترین دستاورد آمریکا در مذاکرات هسته‌ای با ایران، بنابراین بدیهی است که هرگز به آن تن نخواهد داد و تهدید جان کری ارزشی بیشتر از یک بلوف‌گزار ندارد! نیاز آمریکا به ادامه چالش

همه شواهد و اسناد موجود حکایت از آن دارد که از نگاه آمریکا و متحدانش چالش هسته‌ای فقط بهانه‌ای برای تحریم‌هاست و دقیقاً به همین علت آمریکا شدیداً نیازمند ادامه این چالش است و هرگز برای ادامه مذاکرات نقطه‌ای بنام توافق تعریف نکرده است و به همین علت حاضر به پایان چالش نیست و هرگاه مذاکرات به نقطه نزدیک به پایان می‌رسد، بهانه تازه‌ای ساز کرده و به گزینه تمدید روی می‌آورد. از این زاویه نیز می‌توان با جرأت گفت که تهدید به ترک میز مذاکره فقط یک بلوف است چرا که؛

آمریکا غیر از ادامه مذاکرات گزینه‌ای ندارد. حمله نظامی و افزایش تحریم‌ها دو گزینه‌ای است که آمریکایی‌ها در صورت شکست مذاکرات با عنوان گزینه‌های جایگزین از آن یاد می‌کنند. گزینه حمله نظامی برخلاف ادعای رئیس‌جمهور آمریکا نه فقط روی میز نیست بلکه زیرمیز هم از آن خبری نیست چرا که آمریکا توان نظامی ایران را در جنگ تحمیلی، جنگ‌های 33 روزه و 22 روزه و 7 روزه و 50 روزه آزموده است و ناکامی در حمله نظامی به عراق و افغانستان و... را در ویتنام ناکامی‌های خود تجربه کرده است. آمریکا هم اکنون از دخالت نظامی در یمن نیز با عنوان یک ریسک بزرگ و نافرجام یاد می‌کند. ضمن آن که شرایط سیاسی منطقه و موقعیت اقتصادی به شدت متزلزل آمریکا و اروپا کمترین زمینه‌ای برای حماقت در حمله نظامی باقی نمی‌گذارد و نکات دیگری که شرح آن به درازا می‌کشد.

گزینه ناکارآمد افزایش تحریم‌ها

و اما، گزینه افزایش تحریم‌ها نیز نمی‌تواند برای آمریکا نقش جایگزین مؤثری به جای ادامه مذاکرات را داشته باشد. چرا که هم اکنون نیز سامانه تحریم‌ها نه آنگونه که برخی از دولتمردان ادعا می‌کنند، به خاطر توافقنامه ژنو، بلکه به علت فرسایشی شدن آن، متزلزل شده است و ایران با برخورداری از 15 کشور همسایه، مبادلات اقتصادی چند صد میلیارد دلاری سالانه و آمادگی کشورهای پرتوان دیگری نظیر چین و روسیه برای تأمین نیازهای آن کشوری نیست که افزایش یا ادامه تحریم‌ها برای آن غیرقابل تحمل باشد مخصوصاً رویکرد به ظرفیت‌های بر زمین مانده داخلی که اقتصاد متفاوتی نمایه آن است، راهکار مؤثری برای مقابله با تحریم‌هاست.

از این روی تنها گزینه باقیمانده برای آمریکا ادامه مذاکرات است و بلوف جان کری قبل از این که تهدید تلقی شود، نشانه آن است که هوشمندی و نگاه الهی رهبر معظم انقلاب، دست‌های شیطان را برای باج‌خواهی بسته است.

شلیک به پاشنه آشیل

تهدید جان کری به ترک میز مذاکره علاوه بر آن که از اهمیت ادامه مذاکرات برای آمریکا حکایت می‌کند، نشانه آن است که حریف با طرح توافق دو مرحله‌ای توطئه جدیدی را طراحی کرده بود که مخالفت قاطع رهبر معظم انقلاب با طرح یاد شده، این نقشه را نقش بر آب کرده است. از این روی با جرأت می‌توان گفت که مخالفت حضرت آقا با توافق دو مرحله‌ای، شلیک به پاشنه آشیل دشمن بوده است.